

8. PRESENTACIÓ D'OFERTES O DE SOL·LICITUDS DE PARTICIPACIÓ

a) Data i hora límit de presentació: EL QUINZÈ DIA NATURAL, EN HORARI DEL REGISTRE GENERAL D'ENTRADA DEL CIM, COMPTADORS A PARTIR DEL DIA SEGÜENT AL DE LA PUBLICACIÓ D'AQUEST ANUNCI AL BOIB

b) Documentació que cal presentar: LA QUE FIGURA EN LA CLÀUSULA NÚM. 12 DEL PLEC DE CLÀUSULES ADMINISTRATIVES PARTICULARS.

c) Lloc de presentació:

1r. Entitat: dependències administratives del Consell Insular de Menorca.

2n. Domicili: PÇA. BIOSFERA, núm. 5

3r. Localitat i codi postal: MAÓ, 07703

4t. Correus

9. OBERTURA DE LES OFERTES

a) Entitat: Mesa de contractació

b) Domicili: Pça. Biosfera, núm. 5

c) Localitat: 07703 Maó

d) Data i hora: es comunicarà als licitadors a través de fax o telegrama

10.- ALTRES INFORMACIONS: —

11. Despeses dels anuncis: aniran a càrrec del contractista totes les despeses derivades de l'execució de la present actuació, inclosos impostos, taxes i preus públics municipals, així com el cost dels anuncis corresponents a la licitació i per una sola vegada, per un import màxim de 600 euros.

12.- Portal informàtic o pàgina web on figuren les informacions relatives a la convocatòria o a on poden obtenir-se els plecs: www.cime.es/contractes.

Maó, 30 de juliol de 2007.

LA PRESIDENTA,
Joana Barceló Martí

— o —

Eivissa

Num. 15615

Acord del Ple del Consell Insular d'Eivissa de declaració de les Festes de la Terra com a festa d'interès cultural

El Ple del Consell Insular d'Eivissa en sessió celebrada el dia 14 de juny de 2007, va aprovar la següent proposta:

‘A la reunió de data 23 de maig de 2007 del Consell Executiu del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, els seus membres acordaren per unanimitat elevar al Ple, la següent proposta:

10.- Proposta del conseller executiu de patrimoni històric al Consell Executiu per a la declaració de festes d'interès cultural (fic) a les festes de la terra

Característiques que componen la festa.

Les característiques principals de la celebració de les Festes de la Terra inclouen el component religiós amb la missa solemne amb Te Deum a la Catedral de Santa Maria i la processó a la capella de Sant Ciriac. El fet commemoratiu de la identitat pitiüsa s'emmarca sens dubte en l'homenatge que es ret en el sepulcre de Guillem de Montgrí, tot això amb la participació dels poders estamentals polítics i eclesiàstics, i també de les Colles de Ball Pagès, símbol identitari inequívoc, amb l'acompanyament de la Banda de la Ciutat d'Eivissa. No podem oblidar tampoc l'assistència en aquests actes del dia de Sant Ciriac la presència dels obrers i les banderes parroquials de totes les parròquies de les Pitiüses, especialment a la missa solemne amb Te Deum, la processó i l'homenatge a Guillem de Montgrí. La part institucional es complementa després amb la tradicional berenada al Puig dels Molins, part potser menys antiga però de popular acceptació.

D'altra banda, no podem deixar de constatar que el tradicional calendari de ballades a pous i fonts, expressió insigne del tarannà de la població rural pitiüsa, inclou diverses ballades a pous i fonts, arreu de l'illa, algunes d'elles avui perdudes, que segurament foren motivades per la voluntat popular de commemorar aquesta data, tot i a pesar de no poder-se desplaçar a Vila, als indrets on se celebren els diferents actes commemoratius de la jornada. A continuació citam aquestes ballades a pous i fonts, tant les del dia de Sant Ciriac com les de Santa Maria, recordant que algunes d'elles ja no se celebren, i altres sí:

- Diumenge abans de Santa Maria, a la font de Dalt (Sant Josep de sa Talaia) i al pou de Labritja (Sant Joan de Labritja).

- 5 d'agost, a la font des Verger i font Geliberta (Sant Josep de sa Talaia), a la font des Avencs (Sant Joan de Labritja), al pou d'Albarqueta, a la font de Canadella, la font Nova i al pou d'en Coves (Sant Llorenç de Balàfia), a la font de sa Sangonera (Sant Vicent de sa Cala), a can Font Petroner (Santa Gertrudis de Fruitera), al pou d'en Vinyes (Sant Mateu d'Albarca), al ball de sa Figuera Blanca, al pou de can Parreta i al pou des Vicents (Sant Jordi de ses Salines), al pou des Escarabats (Buscastell), al pou de Beniferri (Sant Rafel de sa Creu), al pou des Morer (Sant Agustí des Vedrà), al pou de Cala Salada i al pou d'en Rotes (Sant Antoni de Portmany).

- 8 d'agost, al Pou des Baladre (Sant Vicent de sa Cala), al pou de Cala Salada, al Pou d'en Rotes (Sant Antoni de Portmany), al pou d'en Benet (Sant Francesc), a la Font des Jerns (Santa Eulària des Riu), al pou d'en Perotell (Sant Mateu d'Albarca), a la font des Rei de s'Alzina (Sant Joan de Labritja), al Pou des Lleó i al Pou des Racó des Ginebre (Sant Agustí des Vedrà).

- diumenge següent a Santa Maria, al pou Roig (Sant Jordi de ses Salines), ballada que encara es fa, però que abans es feia el dia 5, dia de Santa Maria.

- diumenge següent al 10 d'agost, a la font de Balàfia (Sant Llorenç de Balàfia).

Memòria històrica: la conquesta catalana.

Les Illes Pitiüses, igual que Mallorca i Menorca, foren un territori llargament cobdiciat pels monarques de la Corona d'Aragó, malgrat que per diferents motius la seua conquesta es va anar retardant. Jaume I estava dedicant la seua atenció preferent a la conquesta del País Valencià, motiu pel qual va fer donació de les Pitiüses el setembre de 1231 a Nunó Sanç, comte de Rosselló, i Pere de Portugal, per tal que aquestos portassin a terme la seua conquesta. El termini previst s'acomplí sense que aquesta s'hagués pogut portar a terme. Per aquesta raó, Jaume I va fer una nova donació de les Pitiüses, en aquest cas a Guillem de Montgrí, sagristà de Girona i arquebisbe electe de Tarragona, que disposava de nou mesos i mig per portar endavant la conquesta. El 12 d'abril de 1235 Guillem de Montgrí va subscriure un pacte de conquesta de les Pitiüses amb Pere de Portugal i Nunó Sanç.

Segons la crònica del rei En Jaume el desembarcament es va fer sense problemes. Es posà setge a la Vila i començaren l'atac, que segons sembla no hagué de necessitar molts de combats ja que la vila acabà rendint-se. Segons algunes fonts, sembla que les tropes cristianes entraren perquè un germà del xeic musulmà va permetre l'accés als invasors com a venjança, perquè aquest li havia pres la dona, això pel lloc on, i sempre segons la llegenda, ara es troba la capella de Sant Ciriac.

En el pacte de conquesta s'havia convingut que si podien conquerir les illes d'Eivissa i de Formentera, hi fundarien una parròquia dedicada a santa Maria. Si la conquesta tengué lloc el dia 8 d'agost, de seguida s'instituí el dia 5 d'agost, dia de Santa Maria de les Neus, la celebració mariana més pròpera al dia de la conquesta, i es proposà la dotació de la parròquia, aprofitant-se inicialment com a temple, segons sembla, l'antiga mesquita.

Segons conta Joan Marí Cardona, les festes de Santa Maria, que començaren a celebrar-se ben aviat, després de la conquesta, a càrrec de la comunitat de preveres i de la Universitat, són les que inicien el conjunt de les Festes de la Terra –nom amb què Isidor Macabich va batejar aquestes celebracions–, festes organitzades com a commemoració de la conquesta. Després del dia de Santa Maria, el dia 6 d'agost, dia de Sant Salvador, patró de la gent de la mar, festa d'un relleu singular i que ja se celebrava fa segles a la plaça de la Catedral a la capella gòtica, actualment part del Museu arqueològic, baixant després al barri de la Marina, la Riba i sa Penya. Dos dies després se celebra la diada de Sant Ciriac, festa commemorativa de la conquesta pròpiament dita. La missa, com explica Joan Marí Cardona (op. cit. 1985, pàg. 349), era en sufragi dels soldats cristians que aquest dia conqueriren la vila d'Eivissa.

Sembla que originàriament aquesta festa del dia vuit d'agost es feia sota l'advocació de santa Tecla, patrona de Tarragona, però segons diverses fonts ja del segle XVI, es parla de sant Ciriac, el dia vuit d'agost, mateix dia de la Conquesta, escaiguda com hem dit l'any 1235. Com a anècdota, però, i parlant de santa Tecla, podem fer constar que arran d'una restauració portada a terme el segle XIX, a la Catedral de Tarragona, concretament a la capella de Santa Tecla, al lloc on hi havia les reixes, s'hi trobà enterrada la bandera que portava Joan Xicó en el moment de la conquesta de les Pitiüses, sempre segons la tradició oral. D'altra banda, i segons sembla, en la processó tenia presència el pendó o estendard de la Magnífica Universitat, portat per un dels jurats i solemnement acompanyat pel Ple del Consell baix maces.

Sobre el concepte de conjunt d'aquestes festes, són sens dubte els canonges arxivers Isidor Macabich i, especialment i de forma més ponderada, Joan Marí Cardona qui millor copsen el seu esperit de conjunt, per tant es considera convenient reproduir els escrits d'aquest darrer que hi fan referència, publicats al llibre de diversos autors *Calendari de Festes de les Illes Balears i Pitiüses* (1992):

SANTA MARIA D'EIVISSA

5 d'agost

Eivissa. L'arquebisbe electe de Tarragona Guillem de Montgrí, el comte Nunó Sanç i l'infant Pere de Portugal havien pactat que, si podien conquerir les illes d'Eivissa i de Formentera, hi fundarien una parròquia dedicada a santa Maria (1234). Com que la conquesta es dugué a terme el dia 8 d'agost de 1235, tot seguit fou instituïda i dotada la parròquia de Santa Maria d'Eivissa. El temple inicial, potser una mesquita, fou ampliat al llarg dels segles XIV i XVI, i posteriorment reedificat en part, a la primera meitat del XVIII. Les terres de l'alqueria de Maçana, assignades a la parròquia, que fou única fins al s. XVIII, encara duen el nom de Santa Maria, avui dins els termes parroquials de la Mare de Déu de Jesús i Santa Gertrudis. Les festes patronals de mena religiosa, i també populars, dedicades a Santa Maria d'Eivissa consta que començaren a celebrar-se ben aviat, després de 1235, a càrrec de la comunitat de preveres i de la Universitat. Actualment, la festa de Santa Maria, que des del s. XVII se sol anomenar la Major o de les Neus, és la primera de les festes de la terra, commemoració de la conquesta, que duren fins al 8. En complir-se els primers 700 anys de la conquesta catalana (1935), Isidor Macabich compongué l'himne anomenat del centenari, que va estrenar-se el dia 5 d'agost de 1935 i que després ha arrelat ben fort i es continua cantant sovint pertot arreu:

HIMNE DEL CENTENARI (fragment)

Set segles fa que sou Patrona nostra,
Reina del cel i d'aquest món encís.
Set segles fa que vostre cor mos mostra
que sou llum i gombol des vostros fiis.
No passi nit ni dia
sense fer-vos pregàries i llaor.
Mare del bon amor, Verge Maria,
regneu en nostro cor.

Missa solemne de Santa Maria a les 10 del matí a la Catedral, però l'acte més popular és el de la tarda, cap a les 7. Consisteix en l'ofrena de flors a la patrona seguida d'un gran ball pagès, a la plaça de la Catedral, en el qual prenen part tots els grups de ball de l'illa. És costum que, abans de l'ofrena de flors, es digui la visita espiritual a Santa Maria, barreja de notes històriques i pregàries. A mitjanit, els focs d'artifici il·luminen les aigües del port, com tornaran a il·luminar-les les 3 nits següents.

SANT SALVADOR

6 d'agost

Eivissa. Festa patronal de la parròquia de Sant Salvador de la Marina. L'església, vora el port, antigament duia el nom, encara vigent, de Sant Elm. La gent de la mar sempre ha tengut un relleu singular, com correspon a una illa, i per això aquesta festa va néixer fa segles, primer a la plaça actual de la Catedral, la capella gòtica de la qual ara forma part del museu arqueològic, i després a la Marina, entre les murades i el port. La Confraria de la Mare de Déu del Bon Aire tengué una importància particular en l'organització de la festa a l'església de Sant Elm, que sempre s'ha considerat part integrant de les festes patronals. Al llarg d'aquest dia i dels dos següents, competicions esportives, especialment de la mar.

DIA DE LA CONQUESTA

8 d'agost

Eivissa. Sant Ciriac, només per raons de calendari i per desconeixement de les coses de la terra, va ocupar fa segles la festa que inicialment es dedicava a santa Tecla, patrona del patrimoni de l'església tarraconense. Així es va creure que sant Ciriac havia de ser el copatró de la ciutat, perquè el seu dia era el 8 d'agost, data de l'entrada dels soldats catalans a la població i de la recuperació de la cultura i la religió cristianes. Sabem que al s. XVI ja es feia la processó de 'lo dia de Sant Ciriac', que encara dura, per commemorar la conquesta. L'Ajuntament construï el 1754 la capelleta del sant al lloc on, segons tradició antiga, els soldats entraren a l'últim recinte de vila, la Vila Superior o de l'Almudaina. A les 10 del matí, la senzilla i evocadora processó va de la Catedral a la capelleta de Sant Ciriac, al principi del carrer de Dalt Vila que en duu el nom, amb la imatge del sant. En haver tornat a la Catedral, missa solemne. Acabat l'acte litúrgic, i organitzada pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera, els darrers anys, visita amb flors al monument de Guillem de Montgrí, que és una reproducció del seu sepulcre a la Catedral de Girona, situat al mirador de darrere l'Ajuntament. A la seu del Consell Insular, acte dedicat a la commemoració del dia. Aquesta festa es descriu així (1572) a l'arxiepiscopologi de Lluís Ponç d'Icart:

Lo dit Guillem de Montgriu conquistà la dita illa a VIII del mes d'agost, dia de Sant Ciriac. En Ivissa se fa cada any la festa de la Conquesta, fentse solemne ofici i sermó, i en la processó ixen totes les banderes de les cofraries amb molta luminària i música; tiren també tota la artilleria dels beluarts i molts coets i tronadós, tot per honrrar la festa del

dia de la Conquesta. I de les hores ensà dia illa de Ivissa és restada subjecta al rey de Aragón i en lo espiritual al Archebisbe de Tarragona (José Sánchez Leal, 'El archiepiscopologio de Luis Pons de Icart', Tarragona, 1945, pàg. 95).

L'acte popular que sempre ha reunit més persones de tota l'illa és la berenada a la caiguda de la tarda i a la vora de la mar, que és alegrada per la Banda Municipal. La calor proverbial del dia hi té una bona part. Les roques pelades des Soto es van cobrint de colors quan tothom comença a arribar-hi, cadascú amb el seu berenar preparat: és un acte multitudinari en el qual ningú no pot sentir-se foraster. En acabar, llargues fileres, sobretot de gent jove, van cap a la Marina al ritme de les interpretacions de la Banda Municipal i la festa s'estén per tots els carrers. A les 12, el tradicional castell de focs artificials s'acaba amb la salutació obligada: 'Molts anys i bons! Fins l'any que ve!'

Sembla clar que des de temps immemorials, fàcilment des de poc després de la conquesta, s'hagin fet celebracions per Santa Maria i per commemorar la conquesta catalana. El que també és evident, és que al llarg dels anys aquestes celebracions hauran anat canviant i/o evolucionant, i també coneixent períodes on la celebració semblava decaure, i en altres tornava a revifar. Per les fonts consultades sembla clar que el dia vuit d'agost, dia de Sant Ciriac, és la commemoració central de la conquesta catalana, sense faltar la solemne missa amb Te Deum a la Catedral i la processó religiosa a la capella de Sant Ciriac. Algunes fonts consultades esmenten que l'any 1897 aquestes festes conegueren una important revifada mercès a l'interès d'un grup de prohoms d'Eivissa, encapçalats per Joan Wallis Llobet, que varen voler donar forma a les Fiestas de la Conquesta de Ibiza amb un extens programa d'activitats, encara que sembla que l'any següent ja no es repetí i que l'any 1899 la celebració havia tornat a decaure (J.A. Torres Planells: Records d'Eivissa, 2005.)

L'any 1923, Isidor Macabich va proposar tota una mena d'actes festius per a la celebració de Santa Maria, que sembla que es portaren a terme l'any 1935 amb motiu del set-cents centenari de la Conquesta, com per exemple parelles de pàges engalanats per oferir flors a Santa Maria. Cal dir que l'Arxiu d'imatge i so del Consell Insular disposa d'imatges dels anys 40 d'aquestes ofrenes, enregistrades pel NODO. Tornant, però, a les festes celebrades l'any 1935, any del set-cents centenari, sembla que varen conèixer una forta embranzida; recollim ara la notícia i el programa de festes d'aquell any, publicada a La Voz de Ibiza:

A las 9 y cuarto de la mañana: La tradicional procesión cívica religiosa desde la Catedral hasta la Capilla de San Ciriaco (por donde es fama que penetraron los cristianos en la Ciudad el día de la Reconquista). Serán llevadas, con la Imagen del Santo, las Insignes reliquias de la Catedral y las imágenes de los cinco antiguos cuarterones de la isla. Al regreso, Misa Pontifical, con sermón, terminando con el Himno del Centenario. A las 12, sesión solemne en el Ayuntamiento, siendo descubierta una lápida conmemorativa de la Reconquista. Por la tarde: Merienda en los Molinos. De 9'30 a 11 de la noche, Verbena y concierto por la Banda municipal y la Banda Republicana en el Paseo de Vara de Rey. Y disparo de una traca largo de metraje. (Reproducció de l'article publicat l'any 1935, a La voz de Ibiza).

Altres activitats festives que tradicionalment s'han portat a terme són per exemple les cucanyes i la berenada al Puig des Molins, la qual sembla que encara que no resulta ser tan antiga com les altres activitats políticoreligioses sempre ha tengut un caire molt popular, lúdic i fins i tot espontani. Tot i a pesar que existeixen altres notícies més antigues que s'hi refereixen, com diverses fotos de Narcís Puget, alguna de l'any 1900, i alguna obra pictòrica seua, així com les referències bibliogràfiques de Josep Clapés, segons Torres Planells (op. cit. 2005, pàg. 96), la berenada al Puig des Molins va començar l'any 1915, amb motiu de les festes extraordinàries que s'organitzaren per a la inauguració del monument als corsaris del port d'Eivissa, berenada a la qual va assistir la banda de música de la Misericòrdia de Palma, invitada per a aquella ocasió, a més d'assistir-hi quasi tota la població de Vila i molta gent de la pagesia que havia baixat per veure els actes d'inauguració d'aquell obelisc. A l'acabament, la banda va fer una cercavila amb tota la gent cap a Vara de Rey i, a la seua arribada, hi va haver l'encesa d'una gran traca.

Al darrer terç del segle XX, i entrada ja l'època democràtica i autonòmica, les Festes de la Terra coneixen un nou i definitiu impuls. Com és normal es vol fer prevaler l'objecte de la peculiaritat de cada localitat, origen del tarannà de cada poble, i no només des del punt de vista religiós, sinó des d'un punt de vista més nacionalista i tenint en compte especialment el fet cultural i lingüístic. Així, l'any 1979, format ja el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, en la seua etapa preautonòmica, en una de les primeres sessions plenàries, de data 17 de maig, es va tractar la necessitat de tenir un escut heràldic propi de la institució, i per tal que fos significatiu i emblemàtic s'encarregà un informe a l'Institut d'Estudis Ivisencs, informe que després d'algunes deliberacions s'aprovà definitivament en la sessió de 30 de juliol de 1979, i s'adoptaren les tres torres amb fons quadribarrat i la corona marquesal dels reis d'Aragó, a la qual fan referència escrits d'Isidor Macabich i de l'arxiduc Lluís Salvador. I l'any 1982 s'a-

provà per unanimitat institucionalitzar la data del 8 d'agost, a partir d'aquell mateix any, com a Festa de la Reconquesta (cal fer notar que els primers anys, i segurament per influència dels escrits d'Isidor Macabich, es parla de Reconquesta, en lloc de Conquesta, el motiu bàsic d'això és que es premia el cristianisme com a base d'aquest fet, en lloc de tenir en compte altres fets socials, culturals, econòmics i lingüístics), en commemoració dels fets escaiguts tal dia de 1235, i a fi que el poble pitiús ho pugui celebrar de manera adequada. Per aquesta raó, se sol·licità als organismes competents que aquesta data fos considerada, en el futur, festiva amb caràcter laboral no recuperable, en tot l'àmbit territorial pitiús. A més es facultà la Comissió de Govern, amb l'estudi previ de la Comissió de Cultura, per fer la programació dels actes públics commemoratius que es considerassin convenients. Avui aquesta festa se centra a la ciutat d'Eivissa i s'inclou en les Festes de la Terra, els actes públics consten d'una missa a la Catedral de Santa Maria, d'una processó fins a la capella de Sant Ciriac i després fins a la plaça de l'Ajuntament, on es ret homenatge a Guillem de Montgrí (extret de la veu Consell Insular del volum 3 de l'Enciclopèdia d'Eivissa i Formentera, CSC).

Lloc o indret de la celebració

Els llocs de les celebracions principals de les Festes de la Terra, i en concret de dia de Sant Ciriac, són:

- La Catedral de Santa Maria
- La capella de Sant Ciriac
- La rèplica del sepulcre de Guillem de Montgrí
- El Puig des Molins
- Els pous i les fonts de tota l'illa on aquest dia i els immediatament anteriors i posteriors se celebren les seues tradicionals ballades.

Elements que li són propis

Els elements propis de les Festes de la Terra que al llarg dels anys, amb més o menys embranzida, s'han anat repetint són:

- Missa solemne amb Te Deum a la Catedral de Santa Maria
- Processó religiosa a la capella de Sant Ciriac, deixant oberta a la presència del Sant Ciriac de la Catedral
- Homenatge a Guillem de Montgrí
- Participació de la Banda de la Ciutat d'Eivissa i del Cor del Conservatori i/o altres col·lectius representatius
- Participació dels obrers de totes les parròquies pitiüses amb les seues corresponents banderes
- Participació de totes les colles de ball pagès de les Pitiüses
- Berenada popular
- Ballades a pous i fonts d'aquest dia i anteriors i posteriors
- Castell de focs artificials

Per tot això, el Consell Assessor de Cultura Popular i Tradicional d'Eivissa i Formentera per unanimitat considera plenament justificada i motivada la declaració de les festes de la terra com a festa d'interès cultural, FIC, especialment tenint en compte la seua antiguitat i el seu arrelament popular, i deixant oberta aquesta expressió a la recuperació d'elements antics, si això es considera adient, i amb estudi previ i acurada documentació, i sobretot, a la lògica evolució i canvis que es puguin produir al llarg dels anys, tal com ja preveu l'esperit de la Llei 1/2002, de 19 de març, de cultura popular i tradicional de les Illes Balears, sense que això desvirtui l'esperit de la commemoració de la conquesta de les Pitiüses per part de les tropes catalanes.

D'altra banda, el Consell Assessor de Cultura Popular i Tradicional d'Eivissa i Formentera aprofita per recordar que l'any 1982, en sessió plenària del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, s'acordà sol·licitar que el dia de Sant Ciriac, dia vuit d'agost, fos festa a tots els municipis d'Eivissa, és a dir, festa insular, la qual cosa avui vendria avalada amb la recent aprovació del nou Estatut d'autonomia de les Illes Balears, Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, que en el seu article 6 punt 2 preveu que cada illa podrà tenir la seua bandera, el seu dia de celebració i els seus símbols distintius propis, per acord del consell insular respectiu.

Finalment, el present informe tècnic se sotmet a la consideració del CACPT de les Pitiüses, que en el cas d'aprovar-lo el proposarà al Conseller Executiu de Patrimoni Històric, qui el proposarà al Consell Executiu i posteriorment al Ple del Consell Insular per a la seua aprovació definitiva i corresponent declaració de les Festes de la Terra com a Festa d'Interès Cultural.

Per tot això i de conformitat amb el que preveu el Reglament sobre el procediment a seguir per a la declaració de festes d'interès cultural a les Illes d'Eivissa i Formentera, el Conseller sotassignat eleva la següent proposta al Consell Executiu del Consell Insular:

1.- Acordar la proposta de declaració de Festes d'Interès Cultural (FIC) a les Festes de la Terra i elevar-la al Ple del Consell Insular d'Eivissa, per a la seua

declaració definitiva.

2.- Notificar-ho a tots els ajuntaments de l'illa d'Eivissa i al Bisbat.

3.- Publicar la resolució al BOIB i, com a mínim, en dos dels diaris de major circulació de les illes, de la declaració.'

L'anterior resolució posa fi a la via administrativa i contra ella es podrà interposar, davant el mateix òrgan que l'ha dictat, recurs potestatiu de reposició en el termini d'un mes comptat a partir del dia següent al de la publicació d'aquest edicte o anar directament a la via jurisdiccional mitjançant la interposició de recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de Palma (Mallorca) en el termini de dos mesos comptats a partir del dia següent al de la publicació d'aquest edicte, de conformitat amb el que disposen l'art. 116.1 de la Llei 30/92, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú i l'art. 46.1 de la Llei 29/98, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Es podrà exercitar qualsevol altre recurs que es consideri pertinent a l'empara del Títol VII de la Llei 30/92, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

La qual cosa es fa pública per al general coneixement.

El President,
Xico Tarrés Marí

Eivissa, 23 de juliol de 2007

— o —

Num. 15687

Notificació de propostes de resolució d'expedients sancionadors en matèria de transports.

No havent estat possible notificar a les persones interessades les propostes de resolució i l'obertura del termini d'al·legacions dels expedients sancionadors que seguidament es detallen, instruïts pel Departament de Transports del Consell Insular d'Eivissa i Formentera per presumpta infracció a les disposicions reguladores del Transport Terrestre tipificades a la Llei 16/1987 (BOE de 31/07/1987), en compliment del que disposa l'article 59.5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, es procedeix a la seva notificació, tot fent constar que:

A partir d'aquest moment podeu accedir, amb l'assistència, al seu cas, dels assessors que necessiteu, al contingut de l'expedient que es troba a les dependències del Departament de Transports del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, situades a l'Avinguda d'Espanya, número 49, 4rt. pis, de la Ciutat d'Eivissa, i obtenir còpies dels documents que conté a l'empara del que estableix l'article 14 del Decret 14/1994, de 10 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament del procediment a seguir per l'Administració de la Comunitat Autònoma en l'exercici de la potestat sancionadora, i se us concedeix un termini de quinze dies hàbils a comptar des del següent al d'aquesta publicació perquè formuleu al·legacions i presenteu els documents i les informacions que considereu pertinents.

Núm expedient: 207/06 EIF

Denunciant: Inspectores Transports Consell Insular d'Eivissa(nº 435 i 316)

Denunciat/ada: GIANLUCA SHILLACI (X-7299835-A)

Matrícula: AJ-747-PT

Data: 13/07/06

Via: Av. Portmany

Precepte infringit: Art. 47, 90, 141.31 en relació amb el 140.1.9 de la LOTT; Art. 41, 109 i 123 del ROTT.

Precepte sancionador: Art. 143.1.f Llei 16/87

Sanció: 1.501 €

Últim domicili: C/ Historiador Joan Marí Cardona, núm. 154, 07800 Eivissa.

Data d'inici de l'expedient: 09/02/07

Núm expedient: 168/06 EIF

Denunciant: Guardia Civil (J-28617-R)

Denunciat/ada: JOSE RIBAS CARDONA (41.433.551-V)

Matrícula: CR-3101-X

Data: 23/06/06

Via: PM-810, KM. 4.350

Precepte infringit: Art. 102.3 i 141.31 en relació a 140.1.6 de la LOTT i arts. 157, 198.31 en relació amb el 197.1.6 del ROTT.

Precepte sancionador: Art. 143.1.f de la LOTT i art. 201.1.f del ROTT.

Sanció: 1.501 €

Últim domicili: Casa can Josepet, 07830 Sant Josep de Sa Talaia.